№ 137 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ ՅՈՒՆԻՍԻ 27

1906

ԵՐԵՍՈՒՆՉՈՐՍԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻՖՈՐ ԱՐԾԻՐՈՒՆԻ

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ ՅՈՒՆԻՍԻ 27 № 137

Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարվանը 6 րուբլի. առանձին համարները ամէն տեղ 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, редакція «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տէլէֆօն № 253.

Ամրագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.

Տէլէֆօն № 253.

ԲԱՑՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻԻՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

ՆԵՐԿԱՅ **1906** ԹԻԱԿԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

(34-ՐԴ ՏԱՐԻ)

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆԸ. «Մշակի» տարեկան գինը 10 րուբլի է, տասն և մէկ ամսվանը նոյնպէս 10 ր., տասն ամսվանը՝ 9 ր., ինն ամսվանը՝ 8 ր., 8 ամսվանը՝ 7 ր., եօթ և վեց ամսվանը՝ 6 ր., հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը՝ 2 ր. և մի ամսվանը՝ 1 րուբլի՝ յուլիսի 1-ից մինչև 1 հոկտեմբերի 2 րուբլի։

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ. Ամբիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 դօլար. Եւրօպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի բաժանորդները՝ 10 րուբլի։

«Մշակին» գրվել կարելի է ԱՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ. (Բազարնայա և Բարօնսկայա փողոցների անկիւն). Մտառոգրվել կարելի է միայն ամսի 1-ից։

Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար և առհասարակ նամակներ և ծարաներ ուղարկելիս, պէտք է դիմել հետեւեալ հասցէով։ ТИФЛИСЪ, Редакція „МШАКЪ“ իսկ արտասահմանից՝ TIFLIS, Rédaction du journal «MSCHAK».

Յայտարարութիւններ ընդունվում են բոլոր լեզուներով։

ԱՂԱՒՆԻԿ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՉԷ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

Մարիամ Յարութիւնեան և Աթանաս Միքայէլեան Աղաբաբեանները խորին վշտով յայտնում են բարեկամներին և ծանօթներին, առանձինը իր սիրելի հօր, իսկ երկրորդը իր թանկագին անբոլոր նաղվօրնի սովէանին՝

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՅԱՂՈՎԲԵԱՆ ԲԼԴԱԶԱԴԵԱՆՑԻ

մահը, որ տեղի ունեցաւ ամսիս 24-ին, երեկոյեան ժամը 6-ին։ Յուղարկաւորութիւնը տեղի կունենայ այսօր, ամսիս 27-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին, (իր բնակարանից Բարիշնիկովի փող. № 23) դէպի Մողնու ս. Դէորգ եկեղեցին, այնտեղից Ալէքսանդրի գերեզմանատունն։ 1—1

ՄԱՆԹԱՇԵԱՆԻ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՆԸ

արանով յայտարարում է, որ այս տարվայ սեպտեմբերի 1-ից բացվում է երեք պատրաստական դասատուն։ Այդ դասարաններում ընդունելութիւնը կը կատարվի քննութիւնով։ Պատրաստական դասատունները համար կանոնները և ծրագիրները կարելի է ստանալ առևտրական ուսումնարանի շինութեան մէջ։ Հաւլարար Պրօվիանտսկի հրապարակ, ամէն օր ցերեկվայ ժամը 9-ից մինչև 1 ժամը։ Ուսման լիակատար ընթացքը 6 տարվայ է։ Պատրաստական դասարաններում ուսման տարեկան վարձը քառասուն (40) րուբլի է։ Ընդունելութեան քննութիւնների երբ լինելու մասին առանձին կը յայտարարվի։

(ուկ.ե.) ապ 3—5

„Ա. ՓՐԻՕՆԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.“ ԲԱՆԿԱՅԻՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԸ

արանով յայտարարում է, որ պետական փոխառութեան I առաջին կարգի վիճակահանութեան տոմսակները տոհ 1906 թ. յուլիսի 1-ի տիրաժից—ամէն մի տոմսակին ապահովագրում է 5 րուբլի 60 կոպ. չը հաշված մարկայի փողը։

Գրասենեակը վերոյիշեալ վճարով կամ հետագրով տոմսակները չէ ապահովագրում։

(ն.կ.ե.) ապ 3—3

ԼՈՅՍ ՏԵՍԱԼ

„ԽԱԹԱԲԱԼԱ“

№ 3

Երգիծաբանական շաբաթաթերթ։ Վաճառվում է խմբագրատանը և լրագրավաճառների մօտ՝ Թիֆլիսում, Բաքւում, Գանձակում, Երևանում, Ալէքսանդրապօլում, Պետրովսկում, Էջմիածնում, Նոր-Նախիջևանում, Արմաւիրում, Կարսում, Բաթումում, Վլադիկավկազում, Մաւրօպօլում, Մօզդոկում, Աստրախանում, Մօսկվայում և ուրիշ հայաշատ քաղաքներում. Խմբագրական հասցէն՝ Тифлисъ, редакція Юморо-Сатирическ. журнала «Хатабала».

Խմբագիր-հրատարակող՝ Աստ. Երիցեան

(կ.ե.) 2—2

ՐՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Կաթիլները շատ մեծ են. Թիւրքահայերի դառը. Վերջին տեղեկութիւններ. Պաշտօնական. Ազգաբնակութիւն. Շաբաթուայներ. Տեղեկութիւններ գաւառից. Բարեգործական ընկերութեան ժողովը. Ուրբաւօվի ներկայացուցիչների տպաւորութիւնը Եւրօպայում. Վերջապէս գաւս ճանապարհը. Ուսուցչական համաժողով. Նամակ Նոր-Բայազէտից. Նամակ Սղնախից. Նամակ Նոր-Բէյազէտից. Նամակ Նախիջևանից. Նամակներ խմբագրութեան. Նեռքին լուրեր. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.—Նամակ Պարսկաստանից. Արտաքին լուրեր.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ։

ԿԱՐԻՔՆԵՐԸ ՇԱՏ ՄԵԾ ԵՆ

I

«Մշակի» մէջ մենք տուինք տեղեկութիւններ այս տարվայ այն դժբախտ պատահարների մասին, որոնց պատճառով պահանջել և թուլացել է մեր գիւղերի պահովութիւնը։

Այնուհետև ասացանք մի քանի նոր դժբախտութիւնների մասին հաղորդագրութիւններ։ Իսկ այսօր գեռևս ենք Լևոն վարդապետի հեռագիրը Նախիջևանի գաւառի ջնաված գիւղերի ծանր վիճակի մասին։

Աղէտին ենթարկված գիւղերը անկարող եղան ժամանակին ցանքսեր անելու, նրանց ձեռք բերած սերմացուն մի քանի տեղերում եղել է անբաւարար և իրանք գիւղացիները էլ անկարող են տեղ ապահովելու իրանց արտերին, տոհմական գործին և ուրիշ աշխատանքներին, ինչպէս հարկն է։

Եւ ահա Թշուառ հետևանքը։

Գիւղը մի անգամ քայքայվելուց յետոյ անկարող է բուժել շուտով իր վէրքերը և ոտի կանգնել։ Եւ մենք տեսնում ենք, թէ ինչպէս ադէտի ճիրանների մէջ ընկած գիւղացիութիւնը նորից դատապարտված է նոր զրկանքների և տառապանքների։

II

Մեր լրագրի անցեալ համարում մենք գեռևս ցոյց տուինք Զանգեզուրի գաւառի Մինջեւնդ գիւղի բնակիչների դանդաղոտ, նոյնատեսակ և աւելի ևս սրտաճմլիկ հաղորդագրութիւններ ստացել ենք Ալիդուլքենդ գիւղի բնակիչների մասին, որոնք չեն կարողացել նորից հաստատվել իրանց գիւղատեղում և ցրիւ են եղել գանազան գիւղերում։

Թշուառ վիճակի մէջ են Շարուրի տափարակում գտնվող գիւղի բնակիչները, որոնց գիւղը բոլորովին աւերվել է։ Գիւղացիները այլ ևս անկարելի են համարում գիւղ վերադառնալը, որովհետև գիւղի վերջինս գտնվում է այնպիսի ընդհանուր ադէտների մէջ, ուր գիւղացիները անկարող են վաղանդի բօսղին օգնութիւն ստանալ միւս հայ գիւղերից։

Եւ հասկանալի է, որ քիչ-շատ գեղջիները անկարող լինելին իրանց սեփական հողերը մշակել և մի քանի աշխատանքներ կատարել են ուրիշ գիւղերի հողերում տահմանափակ քանակութեամբ։

Եւ այդպիսի գիւղերի թիւը քիչ չէ նաև Գանձակի, Ջիւանշիրի, Ալէշի և միւս գաւառներում։

III

Որքան էլ ծանր լինի մեզ համար խոստովանել, այնուամենայնիւ պարտաւոր ենք արձանագրել այն տխուր փաստը, որ առաջիկայ աշնանը և ձմեռը մենք կունենանք Թշուառութեան և կարօտութեան մէջ տեղի ունեցող գիւղացիների մի մեծ բազմութիւն։

Իսկ եթէ մտաբերենք, որ այնպիսի գիւղեր, ինչպէս են աւերված Բագան, Կըզըլգանը, Սարովները իրանց շրջականերով, Խօշլաբուլաղը, Ղարագաղուն, Սէյսուլանը, Ղազանչին, Ուլիա-Նորշէնը և ուրիշ շատերը կարօտ են վերաշինութեան, մենք կը համոզվենք, որ նպատանների և օգնութեան մեծ պահանջ կայ մեր գիւղացիութեան մէջ և որ ուրեմն նպաստամատույց յանձնաժողովները ոչ միայն չը պէտք է կրճատեն իրանց գործունէութիւնը, այլ և պէտք է ամէն ջանք գործ դնեն նոր միջոցներ ձեռք բերելու, որպէս զի կարող լինեն երկար եկած կարիքներին ժամանակին բաւարարութիւն տալու։

Այդպէս է ասում իրականութիւնը և մենք պէտք է նրան աչքի առաջ ունենանք։

IV

Մեր տեղական յանձնաժողովները պէտք է իրանց վրա մի մեծ պատասխանատուիւն վերցնեն՝ պարզելու ազգաբնակութեան վիճակը կարելիին չափ մանրամասն կերպով, որպէս զի եղած կարիքների մասին մենք ունենանք ճիշտ գաղափար և կարող լինենք նրա համեմատ հաշուել մեր երկրի կարօտութեան ընդհանուր գումարը։

Եթէ այս տարի մենք անկարող եղանք ամէն տեղ հասցնել այնքան օգնութիւն, որ ապահով գիւղացին վերականգնի իր տնտեսութիւնը, գոնէ եկող տարվայ համար մենք պէտք է չը թերանանք մեր պարտաւորութիւնների մէջ։

Շատ տեղ գիւղացին կարիք ունի աշնանացանի և մենք պարտաւոր ենք օգնութիւն տալ հէնց առաջիկայ ամիսներում, որպէս զի ցանքսերը կատարվին լիակատար չափով։

Անկասկած՝ եթէ անցեալ տարի աւելի կատարեալ եղանակով կազմակերպէինք օգնութեան գործը, այս տարի աւելի բաւարար հետևանքներ կունենայինք։

Գոնէ այժմ լաւ գործենք, որպէս զի եկող տարի թերութիւններ չունենանք։

Ա. Քալանթար

ԹԻՒՐՔԱՀԱՅԵՐԻ ԴԱՏԸ

I

Հետագիրը լուր բերեց, որ Թիւրքիայի հայոց պատրիարք Օրմանեանը ներկայացրել է իր հրաժարականը պատրիարքական պաշտօնից այն պատճառաբանութեամբ, որ իր դիմումները և միջնորդութիւնները մնացել են և մնում են առանց որևէ հետևանքի, իսկ սուլթանը յայտնել է, որ թէև չէ կարող գոհացումն տալ պատրիարքի միջնորդութիւններին, բայց որովհետև անձնապէս հաւատում է նրան, ուստի չէ ընդունում հրաժարականը և հրամայում է շարունակել վարել իր պաշտօնը։

Անշուշտ, պատրիարք Օրմանեանի հրաժարականը կապ ունի Սսի կաթողիկոսութեան խնդրի հետ և Օրմանեան, հետևելով կիլիկիայի կաթողիկոս Սահակ Խապայեանի (որ նոյնպէս հրաժարական է տուել) օրինակին, կամեցել է զգացնել տալ այն ծանր աղէտը, որ սուլթանը իջեցրել է Սսի աթոռի գլխին։

Սուլթանի հրամանով, ինչպէս արդէն յայտնել ենք, Կիլիկիայի կաթողիկոսական աթոռի հաստքի միակ աղբիւր մի մեծ հողային կալուած, որ կոչվում է Թլանի Ագարակ, զրավել է յոյքըշնիս և որ առաւել զգալին է, հողը յատկացրել է չերքէզներին, որոնք, բնակութիւն հաստատելով հայերի մէջ, անշուշտ, նորանոր աղէտներ պէտք է բերեն նրանց գլխին իրանց աւազակաբոյս և վանդալական սերազործութիւններով։

Եղբզի ոճրագործ գահակալը մի անգամից կամեցել է երկու հարուած իջեցնել հայութեան գլխին. նա ոչ միայն զրկում է հայութեան մի ամբողջ կենտրոն իր գոյութեան աղբիւրից, այլև մտցնում է նրա մէջ մի կործանիչ և աւարառու տարր, մի մեծ պատուհաս։

Օրմանեան պատրիարքի և կիլիկիայի կաթողիկոսի հրաժարականները նորից իրանց վրա են սևեռում Թիւրքիայի թշուառ հայերի ուշքն։ Այն դառը, որ ընդհանուր առմամբ կոչվում է Հայոց հարց, վերջերս գրեթէ մոռացութեան էր մատնվել ոչ միայն Բերլինի դաշնագիրը ստորագրող եւրօպական մեծ պետութիւնների և դիպլօմատիայի կողմից, այլ և այն հայ կազմակերպութիւնների կողմից, որոնք ստեղծվել էին յատկապէս այդ դատի պաշտպանութեան համար։ Թիւրքիայի թշուառ հայ ժողովուրդը լքվել, թողնվել է իր ճակատագրին, միայնակ տանելու այն ծանր խաչը, որ դրվել է նրա ուսերին և այն լուծը, որ կախվել է նրա պարանոցից։

Օգնութեան, փրկութեան ոչ մի յոյս չէ նկատվում։ Վշտալի էր անցեալը, անտանելի և անհնարագրելի նրա է տանջալից ներկան և մութ, խաւար, անորոշ, յուսահատական նրա ապագան։ Պէտք է որոնել կուի նոր միջոցներ, կուի այլ եղանակներ. խնդրի դէմ առքացել չէ կարելի, ազատագրական շարժումը պէտք է տանել, մղել մի նոր խաղովակով, որ կարողանայ ապահովել գոնէ մի մօտաւոր տանելի ապագայ, այլապէս ջնջման սպառնալը, որ այժմ գործադրվում է Թիւրքիայում հայերի վերաբերմամբ, կարող է հասնել իր նպատակին։

Այդ հարցը, այն է Թիւրքահայերի համար մօտաւոր, փոքր ի շատէ ապահով վիճակ ստեղծելու հարցը, դարձել է և հայասէր եւրօպացիների հոգսերի առարկան, ինչպէս յայտնի գօկտոր Բայնօվդ, ֆրանսիացի քաղաքական գործիչ Պիէր Քիւտ և ուրիշներ։

Դօքտոր Բայնօվդ, կարդում ենք «Pro Armenia» հանդէսի մէջ, այն կարծիքն է յայտնում, որ հայերի ջնջումը շարունակվում է զանազան ձևերով, բայց նա չէ կարողանում ոչնչացնել ամբողջովին մի ցեղ, որ չէ կամենում անհետանալ, որ տանջվում է առանելիօրէն, բայց վերապրում է այնուամենայնիւ։ Նրա կարծիքով, կատարելու առաջին գործը՝ կրթութեան գործն է, ապա եւրօպական մի ղամաութիւնը կարող է բարեգործել ճշտելով նրա համեմատ հաշուել մեր երկրի կարօտութեան ընդհանուր գումարը։

Եթէ այս տարի մենք անկարող եղանք ամէն տեղ հասցնել այնքան օգնութիւն, որ ապահով գիւղացին վերականգնի իր տնտեսութիւնը, գոնէ եկող տարվայ համար մենք պէտք է չը թերանանք մեր պարտաւորութիւնների մէջ։

Շատ տեղ գիւղացին կարիք ունի աշնանացանի և մենք պարտաւոր ենք օգնութիւն տալ հէնց առաջիկայ ամիսներում, որպէս զի ցանքսերը կատարվին լիակատար չափով։

Անկասկած՝ եթէ անցեալ տարի աւելի կատարեալ եղանակով կազմակերպէինք օգնութեան գործը, այս տարի աւելի բաւարար հետևանքներ կունենայինք։

Գոնէ այժմ լաւ գործենք, որպէս զի եկող տարի թերութիւններ չունենանք։

Ա. Քալանթար

ԹԻՒՐՔԱՀԱՅԵՐԻ ԴԱՏԸ

I

Հետագիրը լուր բերեց, որ Թիւրքիայի հայոց պատրիարք Օրմանեանը ներկայացրել է իր հրաժարականը պատրիարքական պաշտօնից այն պատճառաբանութեամբ, որ իր դիմումները և միջնորդութիւնները մնացել են և մնում են առանց որևէ հետևանքի, իսկ սուլթանը յայտնել է, որ թէև չէ կարող գոհացումն տալ պատրիարքի միջնորդութիւններին, բայց որովհետև անձնապէս հաւատում է նրան, ուստի չէ ընդունում հրաժարականը և հրամայում է շարունակել վարել իր պաշտօնը։

Անշուշտ, պատրիարք Օրմանեանի հրաժարականը կապ ունի Սսի կաթողիկոսութեան խնդրի հետ և Օրմանեան, հետևելով կիլիկիայի կաթողիկոս Սահակ Խապայեանի (որ նոյնպէս հրաժարական է տուել) օրինակին, կամեցել է զգացնել տալ այն ծանր աղէտը, որ սուլթանը իջեցրել է Սսի աթոռի գլխին։

Սուլթանի հրամանով, ինչպէս արդէն յայտնել ենք, Կիլիկիայի կաթողիկոսական աթոռի հաստքի միակ աղբիւր մի մեծ հողային կալուած, որ կոչվում է Թլանի Ագարակ, զրավել է յոյքըշնիս և որ առաւել զգալին է, հողը յատկացրել է չերքէզներին, որոնք, բնակութիւն հաստատելով հայերի մէջ, անշուշտ, նորանոր աղէտներ պէտք է բերեն նրանց գլխին իրանց աւազակաբոյս և վանդալական սերազործութիւններով։

Եղբզի ոճրագործ գահակալը մի անգամից կամեցել է երկու հարուած իջեցնել հայութեան գլխին. նա ոչ միայն զրկում է հայութեան մի ամբողջ կենտրոն իր գոյութեան աղբիւրից, այլև մտցնում է նրա մէջ մի կործանիչ և աւարառու տարր, մի մեծ պատուհաս։

Օրմանեան պատրիարքի և կիլիկիայի կաթողիկոսի հրաժարականները նորից իրանց վրա են սևեռում Թիւրքիայի թշուառ հայերի ուշքն։ Այն դառը, որ ընդհանուր առմամբ կոչվում է Հայոց հարց, վերջերս գրեթէ մոռացութեան էր մատնվել ոչ միայն Բերլինի դաշնագիրը ստորագրող եւրօպական մեծ պետութիւնների և դիպլօմատիայի կողմից, այլ և այն հայ կազմակերպութիւնների կողմից, որոնք ստեղծվել էին յատկապէս այդ դատի պաշտպանութեան համար։ Թիւրքիայի թշուառ հայ ժողովուրդը լքվել, թողնվել է իր ճակատագրին, միայնակ տանելու այն ծանր խաչը, որ դրվել է նրա ուսերին և այն լուծը, որ կախվել է նրա պարանոցից։

Օգնութեան, փրկութեան ոչ մի յոյս չէ նկատվում։ Վշտալի էր անցեալը, անտանելի և անհնարագրելի նրա է տանջալից ներկան և մութ, խաւար, անորոշ, յուսահատական նրա ապագան։ Պէտք է որոնել կուի նոր միջոցներ, կուի այլ եղանակներ. խնդրի դէմ առքացել չէ կարելի, ազատագրական շարժումը պէտք է տանել, մղել մի նոր խաղովակով, որ կարողանայ ապահովել գոնէ մի մօտաւոր տանելի ապագայ, այլապէս ջնջման սպառնալը, որ այժմ գործադրվում է Թիւրքիայում հայերի վերաբերմամբ, կարող է հասնել իր նպատակին։

Այդ հարցը, այն է Թիւրքահայերի համար մօտաւոր, փոքր ի շատէ ապահով վիճակ ստեղծելու հարցը, դարձել է և հայասէր եւրօպացիների հոգսերի առարկան, ինչպէս յայտնի գօկտոր Բայնօվդ, ֆրանսիացի քաղաքական գործիչ Պիէր Քիւտ և ուրիշներ։

Դօքտոր Բայնօվդ, կարդում ենք «Pro Armenia» հանդէսի մէջ, այն կարծիքն է յայտնում, որ հայերի ջնջումը շարունակվում է զանազան ձևերով, բայց նա չէ կարողանում ոչնչացնել ամբողջովին մի ցեղ, որ չէ կամենում անհետանալ, որ տանջվում է առանելիօրէն, բայց վերապրում է այնուամենայնիւ։ Նրա կարծիքով, կատարելու առաջին գործը՝ կրթութեան գործն է, ապա եւրօպական մի ղամաութիւնը կարող է բարեգործել ճշտելով նրա համեմատ հաշուել մեր երկրի կարօտութեան ընդհանուր գումարը։ Առայժմ ոչինչ ապահով չէ կարելի Թուսաստանից։ Որքան որ այդ երկիրն ինքը չարգված կը լինի ինքնակալական ըէժիմով, նրա հեղինակութեան տարածումը Փոքր-Ասիայում նոյնքան ձեռնտու կը լինի հայերի համար, որքան համիդեական լուծի շարունակութիւնը։ Բայց եթէ Դաւան իր ձեռքը ձգէ իշխանութիւնը, այն ժամանակ փըրկութիւնը կարող է գալ Ռուսաստանից։

Ուրեմն գօքտոր Բայնօվդ փրկութիւն հայերի համար սպասում է միայն ինքնակալական լծից ազատված Ռուսաստանից, իսկ մինչ այդ իրրև ազատագրական շարժման նոր ուղի գծում է կրթութեանը և եւրօպական կուլտուրայի տարածումը։ Այս վերջին կէտի վրա ժանաւանդ նա հրաւիրում է ուշադրութիւն։

Յաջորդ անգամ մենք կը խօսենք թէ այդ կէտի և թէ Պիէր Քիւրի տարաձայնած կարծիքի մասին, որ ընդունելով հանդերձ եւրօպական կուլտուրայի տարածման անհրաժեշտութիւնը՝ հայերի փրկութեան համար, այդ փրկութիւնը տեսնում է և մի այլ կարևոր հանգամանքի մէջ, Թուրք և հայ ժողովուրդների համերաշխութեան և համագործակցութեան մէջ։

Հ. Առաքելեան.

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

—

Ռուսաց Հեռագրական Գործակալութեան հեռագրում են Կ. Պօլսից, որ հայոց պատրիարք Մաղաքիա արքեպիսկոպոս Օրմանեանը ներկայացրեց սուլթանին իր հրաժարականը պատրիարքական պաշտօնից, որովհետև իր միջնորդութիւնները և դիմումները իր հօտի ցաւերը գարմանելու համար մնում են առանց հետևանքի։ Սուլթանը պատասխանել է, որ թէև չէ կարող ընդունել պատրիարքի միջնորդութիւները, բայց անձնական մեծ հաւատ ունենալով նրա վրա, հրաժարականը չէ ընդունում։

—

Հին-Նախիջևան, յունիսի 25-ին

Նախիջևանի գաւառի Նորս, Նորսմագրա և ուրիշ ազիտահար գիւղերի գրութիւնը ներկայումս սոսկալի է։ Ագգաբնակութիւնը սասակի կարօտութեան մէջ է։

Այս տարվայ բերքը վատ է։ Շատ տեղերում անկարելի է հնձել արտերը։

Ազգաբնակութիւնը հարկաւոր է անյապաղ օգնութիւն։ Մինչև այժմ ուղարկված փողերը ծախսված են։ Հարկաւոր են նոր զրամական նպաստներ։

Լևոն վարդապետ

—

Շուշի, 22 յունիսի

Քաղաքի Ղուրբը կարել են գառլաւեցիք և խալխալուեցիք։ Փողոմբրդը պատկում է ծարաւից։ Գօլօշ ապօվը կազմներ ուղարկեց Ղուրբը բաց թողնելու, բայց Թուրքերը հրացան արձակեցին և... կօզակները չեա փախան, առանց նպատակին հասնելու։ Ու մենք դրձեալ ծարաւ ենք։

Թուրքերը չեն գադարում «Սանգեաբրից»՝ քաղաք մտնող հայ ճանապարհորդների վրա՝ հրացան արձակել։

Ազգամիջ եկող մի վատահելի անձ, ակնկալի չենօվնիկ, պատմեց, որ Թուրքերը սասակ զրգռված են և մտադիր են ուղղակի պատերազմ յայտարարել հայերին—կամ իսպառ ջնջել, կամ ջընջվել։ Այդ ստոյգ լուրը գեկուցեցին Գօլօշչապօվին։

Գեռ շատ գիջողաբար են վարվում Թուրքերը, կաւելացնենք մենք, աւելին կարելի է ապասել, քանի կառավարութիւնն այսպէս է...

Յունիսի 23-ին։

Հայկական շատ գիւղեր, որոնց արտերը գտնվում են Թուրքական սահմանների մօտ, չեն կարողանում հնձի գնալ և արտը թափվում է։ Դրանցից մի քանի գիւղերի ծանր վիճակի մասին գեռևս ենք ստանում։

Ալէքսանդրապօլ, 23 յունիսի

Այսօր տեղական բանտում պահապան զինւորը Թագաւոր կայսրին հայհոյելու համար սպանեց՝ կողոպտուիների և ազատութիւնների մէջ մեղադրվող քանաքեռցի Գօլօշիային։

(Հետ. Գոր.)

—

Պետերբուրգ, 24 յունիսի

«Русское Слово»-ի յունիսի 17-ի համարում տպված է Թիֆլիսից խմած մի հեռագիր, որ ի նկատի ունենալով հայր Գէորգեվի՝—տեղական հայրենասիրական կուսակցութեան քարոզչի և ոգևորիչի (?) նշանակիլը,—վրացի հոգևորականութեան համագումարը որոշել է միջնորդել՝ անմիջապես հեռացնելու Գօրօդցեվին, հակառակ դէպքում վրացի հոգևորականութիւնը հրաժարվում է ծխական գպրոցները կառավարելուց։ Ժողոված տեղեկութիւնները պարզեցին, որ Գօլօվցեվը որևէ նոր պաշտօն չէ ստացել, իսկ Վրաստանում նա ծառայում է երկաթուղային գպրոցում, և նրա հեռացնելու մասին Սինօդը ոչ մի միջնորդութիւն չէ ստացել։

(Հետ. Գոր.)

—

Ալէքսանդրապօլ, 23 յունիսի

Այսօր տեղական 39-րդ արտիլեր. բրիգադայի Թնդանօթաձգութեան ժամանակ պատահեց հետևեալ տխուր դէպքը.—արձակում են մի ռումբ, բայց չի պայթում. շղթայ կապող զինւորներից մէկը տեսնում է, որ ռումբը չը պայթեց, մօտենում է և պայթած ռումբի կտորով խփում. ռումբը պայթում է և խեղճ զինւորին ծանր կերպով վիրաւորում ղլխից և կրծքից. վիրաւորին խնդրոյն տանում են հիւանդանոց. բժիշկների տեսելով չի ապրիւ։

Արամ Մամիկոնց

—

Նոր-Բայազէտ, յունիսի 24-ին

Տարուց աւելի է, որ տաւարի ժանտախտը գոյութիւն չունէր մեզանում, բայց մօտ օրերս անասնաբոյժները յայտնեցին, որ չորրորդ գաւառամասում արդէն նկատվում է ժանտախտ, և սպասում է համաճարակի բնաւորութիւն ստանալ, եթէ բնակչութիւնը առաջվայ պէս անփոյթ վերաբերվի և չը պահպանէ կարանտինի կանոնները։

—

Նոր-Բայազէտ, յունիսի 24-ին

Ամսիս 22-ին, երեկոյեան դէմ կայծակի երկու ուժեղ հարուած տեղի ունեցաւ քաղաքիս մէջ։ Առաջինը եղել Պետրոսեանի տան վառարանի ծխնելոյզից անցաւ միւս սենեակը և գետին տապալելով չոմքում կանգնած առնտրոջը, թեթև վիրաւորեց նրա ձեռքը։ Երկրորդ ուժեղ հարուածն ընկաւ Բաւո Մալաքեանի բակը, բայց անվնաս։ Հետևեալ օրը մի քանի րոպէ առաջիկ անձրև եկաւ, այնպէս որ փողոցներով անցնելը անհնարին դարձաւ։ Մի քանի վայրկեան եկող կարկուտը անվնաս անցաւ։

—

Եւ թ ո պ ա լ ա վ, 25 յունիսի. «Ռուս ժողովրդի դաշնակցութիւնը» մի հեռագիր է ուղարկել Պետական Դումայի նախագահին, հայցելով—միջնորդութիւն յարուցել Թագաւոր կայսրի առաջ՝ զինւորական դիվանատուն մտցնելու։

(Հետ. Գոր.)

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ

—

Թիֆլիսի գեներալ-նահանգապետի որոշումը.

Անդրաժշտ համարելով տուգանքի ենթարկել յունիսի 22-ի գործադուլին մասնակցողներին, որի նպատակն էր անկարգութիւններ առաջ բերել քաղաքում, առաջարկում բոլոր առևտր-արդիւնաբերական հաստատութիւններին, բացի մսագործներից, հացավաճառներից, հացի փուռերից և նրանցից, որոնք այդ օրը առևտուր արել են, երեք օրվայ ընթացքում, հաշվելով յայտարարութեանս օրից, յանձնել գանձարանին ի դէպօիա Կովկասեան Փոխարքայի դիւանատան իրանց վրա դրած տուգանքները հետևեալ հաշվով։

I

Այն առևտրական ձեռնարկութիւնների համար, որոնք ունեն հետևեալ վկայականները.

1 կարգի	. . . .	200 ր.
3 «	»	50
2 «	»	100
4 «	»	15

II

Այն արդիւնաբերական ձեռնարկութիւնների համար, որոնք վաճառում են հետևեալ վկայականներով.

1 կարգի	. . . .	200 ր.
2 «	»	100 «
3 «	»	50 «
4 «	»	25 «
5 «	»	20 «
6 «	»	10 «
7 «	»	5 «
8 «	»	5 «

Այն առևտր-արդիւնաբերական ձեռնարկութիւնները, որոնք մինչև յունիսի 28-ը որոշած տուգանքը չեն յանձնիլ գանձարանին ու կտրվնը այդ մասին ներկայացնիլ Թիֆլիսի ոստիկանական վարչութեանը, հերթով կը փակվին որոշ ժամանակներով։

Գենեռալ Տիմօֆէյէվ։

23 յունիսի 1906 թ.

Թիֆլիս

Թիֆլիսի գենեռալ-նահանգապետը հետևեալ հրամաններն է արձակել Թիֆլիս քաղաքի ոստիկանապետի պաշտօնակատարին.

I

Առաջարկում եմ անմիջապէս փակել մինչև յունիսի 28-ը Թիֆլիս քաղաքում գտնվող բոլոր գինետունները, պանդոկները և այլ զրա նման խմիչքի խանութները, նախազգուշացնելով նրանց տէրերին, որ եթէ որևէ մէկը քանալու լինի մինչև յիշեալ ժամանակը, կը փակվի այնուհետև մինչև զինւորական դրութեան վերացումը։

II

Անհրաժեշտ համարելով տուգանքի ենթարկել յունիսի 22-ի քաղաքական գործադուլին մասնակցող կառապաններին ու սայլապաններին, հրամայում եմ անմիջապէս առաջարկել նրանց երեք օրվայ ընթացքում մտցնել գանձարանը երեքական րուբլի իւրաքանչիւր լծակի համար իբրև դէպօիա Կովկասեան Փոխարքայի դիւանատան, նախազգուշացնելով նրանց մեևնոյն ժամանակ, որ եթէ այդ պահանջը կատարելու չը լինեն, նրանք պէտք է բաժանվեն երեք կաթէզօրիայի և նրանցից իւրաքանչիւրը հերթով կը զրկվի որոշ ժամանակամիջոց կառապանութեամբ պարապվելու։

III

Անհրաժեշտ համարելով տուգանքի ենթարկել անխտիր Թիֆլիսի էլէքտրաքարշի բոլոր

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

— Ինչպե՞ս է ձեզ հետ վարվում ռուսական կառավարությունը, որ ձեզ ազատ է արձակել,— հարցրեց ինձ մի ուրիշ հայ։

— Ես ինձ ոչ մի բանով չեմ արդարացրել, որ ինձ ազատ արձակեն։ Ես ինձ ոչ մի կերպ չեմ ազատել։ Ես ինձ ոչ մի կերպ չեմ ազատել։ Ես ինձ ոչ մի կերպ չեմ ազատել։

— Ուրեմն ինչպե՞ս ազատվեցիր։

—

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՐՈՇՈՒՄ

Ք. Երևան, 1 հոկտեմբերի 1930 թ.

Ի ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ՀՀ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ 1929 ԹՎԱԿԱՆԻ ՀՈՒՆՎԱՐԻ 29-Ի ՈՐՈՇՄԱՆ

Հայկական ՍՍՀ կառավարությունը որոշում է.

1) Հայկական ՍՍՀ կառավարության 1929 թվականի հունվարի 29-ի որոշման 1-ին կետի «ա» ենթակետը լրացնել հետևյալ նոր պարբերությամբ.

«Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի առանձին որոշմամբ կարող են ստեղծվել նաև ոչ ավելի, քան 10 հոգուց բաղկացած հանձնաժողովներ»։

2) Հայկական ՍՍՀ կառավարության 1929 թվականի հունվարի 29-ի որոշման 1-ին կետի «գ» ենթակետը լրացնել հետևյալ նոր պարբերությամբ.

«Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի առանձին որոշմամբ կարող են ստեղծվել նաև ոչ ավելի, քան 10 հոգուց բաղկացած հանձնաժողովներ»։

3) Հայկական ՍՍՀ կառավարության 1929 թվականի հունվարի 29-ի որոշման 1-ին կետի «դ» ենթակետը լրացնել հետևյալ նոր պարբերությամբ.

«Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի առանձին որոշմամբ կարող են ստեղծվել նաև ոչ ավելի, քան 10 հոգուց բաղկացած հանձնաժողովներ»։

4) Հայկական ՍՍՀ կառավարության 1929 թվականի հունվարի 29-ի որոշման 1-ին կետի «ե» ենթակետը լրացնել հետևյալ նոր պարբերությամբ.

«Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի առանձին որոշմամբ կարող են ստեղծվել նաև ոչ ավելի, քան 10 հոգուց բաղկացած հանձնաժողովներ»։

5) Հայկական ՍՍՀ կառավարության 1929 թվականի հունվարի 29-ի որոշման 1-ին կետի «զ» ենթակետը լրացնել հետևյալ նոր պարբերությամբ.

«Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի առանձին որոշմամբ կարող են ստեղծվել նաև ոչ ավելի, քան 10 հոգուց բաղկացած հանձնաժողովներ»։

6) Հայկական ՍՍՀ կառավարության 1929 թվականի հունվարի 29-ի որոշման 1-ին կետի «է» ենթակետը լրացնել հետևյալ նոր պարբերությամբ.

«Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի առանձին որոշմամբ կարող են ստեղծվել նաև ոչ ավելի, քան 10 հոգուց բաղկացած հանձնաժողովներ»։

7) Հայկական ՍՍՀ կառավարության 1929 թվականի հունվարի 29-ի որոշման 1-ին կետի «ը» ենթակետը լրացնել հետևյալ նոր պարբերությամբ.

«Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի առանձին որոշմամբ կարող են ստեղծվել նաև ոչ ավելի, քան 10 հոգուց բաղկացած հանձնաժողովներ»։

8) Հայկական ՍՍՀ կառավարության 1929 թվականի հունվարի 29-ի որոշման 1-ին կետի «թ» ենթակետը լրացնել հետևյալ նոր պարբերությամբ.

«Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի առանձին որոշմամբ կարող են ստեղծվել նաև ոչ ավելի, քան 10 հոգուց բաղկացած հանձնաժողովներ»։

Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի նախագահ Ա. ՍԱՐԳՍՅԱՆ

Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի քարտուղար Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՐՈՇՈՒՄ

Ք. Երևան, 1 հոկտեմբերի 1930 թ.

ՀՀ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ 1929 ԹՎԱԿԱՆԻ ՀՈՒՆՎԱՐԻ 29-Ի ՈՐՈՇՄԱՆ ՄԵՋ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻ

Մուրիկ սրտով ասիսի բերքերը ու-
րախ և աշխատասեր ազգաբնակչությունը
ամեն տարի ամենայն ջանասիրությամբ
ցանքսերի համար հողը պատրաստելով
սպասում էր գարնան գալստյան, որպեսզի
ցանքսերը կատարի։ Ցանքսերի համար
հողը պատրաստելու ժամանակ ամենա-
մեծ դժվարությունը ջրի պակասությունն
է, որ ամեն տարի ստիպում է գյուղա-
ցուն ցանքսերը ուշացնել։ Ջրի պակա-
սությունը ամենից շատ զգացվում է
Ասիսի ձորում, որտեղ ամեն տարի
ցանքսերը ուշանում են 15—20 օրով։
Ասիսի ձորում ցանքսերի ուշանալու
պատճառը այն է, որ ձորի ամենա-
վերևի գյուղերը՝ Ներքին Ասիսը, Ար-
տաշենը, Ղարաքիլիսան, Ղարաքիլիսա-
ն. Ասիսը, Ղարաքիլիսա-ն. Ասիսը, Ղա-
րաքիլիսա-ն. Ասիսը, Ղարաքիլիսա-ն.